Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc ... gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 14 (902) * miercuri 3 aprilie 1963 * 8 pag. 30 bani

ȘI NOI VOM CONSTRUI BAZE SPORTIVE

Răspunsul nostru

Noi, pionierii Școlii de 8 ani nr. 18 din Craiova, sîntem bucuroși că ați publicat pagina „Amenajați singuri o bază sportivă simplă", precum și chemarea „Către toți pionierii, către toate activele pionierești din țară!"

In afară de indicațiile clare, desenele sugestive, materialele publicate ne-au entuziasmat ca și sosirea primăverii atît așteptată de noi.

Acum, cînd vă scriem aceste rînduri, vrem să vă transmitem că am început să amenajăm, cu forțele noastre, un teren de handbal în 7, unul de volei, o pistă de alergare și o groapă de sărituri în lungime.

Pionierii Munteanu Aurel, Gavrilescu Anghel, Brundea Dorin, Ovidiu Stăiculescu, Smarandache Iulia și alții s-au evidențiat în mod deosebit în această muncă.

Tovarășul profesor Vasile Vlas este și dînsul în mijlocul nostru, ajutîndu-ne cu sfaturile sale acolo unde este nevoie.

„Scînteia pionierului", cu schițele și indicațiile date, deschisă la pagina a VII-a, este și ea prezentă pe micul nostru șantier.

Vă invităm de pe acum la competițiile pe care le vom organiza.

**Colectivul de conducere
al unității de pionieri de la Școala
de 8 ani nr. 18, Craiova**

În livezi, o dată cu venirea primăverii au apărut și micii naturaliști. Pomii trebuie îngrijiți cum se cuvine!

Am pornit la lucru!

Am citit cu mult interes chemarea adresată activelor pionierești pentru construirea de baze sportive simple. Și, bineînțeles, pentru că și la noi, ca și în celelalte școli din întreaga țară sportul este un prieten atît de îndrăgit de copii, ne-am propus să ne amenajăm o astfel de bază sportivă. Am discutat cu tovarășul profesor de educație fizică și am hotărît să începem chiar din zilele acestei vacanțe, construirea unui teren de handbal în 7 și a unui teren de baschet. Puțin mai tîrziu, pe terenul de baschet vom face și un teren de volei, cu stîlpi demontabili. Nu vom uita însă nici groapa de sărituri și pista de alergări. Intreaga muncă pentru construirea bazei sportive o vom efectua noi, pionierii. Materialul necesar îl vom primi însă de la G.A.S. din comuna Voluntari.

Ne angajăm să muncim în așa fel încît să construim o bună bază sportivă pentru cei 800 de elevi ai școlii.

**Unitatea de pionieri de la
Școala de 8 ani nr. 42,
București**

Cu mijloacele de care dispun, pionierii Școlii de 8 ani nr. 107 din comuna Jilava, regiunea București au pornit la amenajarea bazei sportive.

DORU ȘI PRIETENII LUI

E grozav lucru să ai buni prieteni! Să știi că oriunde te afli nu ești singur, că cei care-ți sînt prieteni sau tovarăși au încredere în tine. Mureșan Doru este un băiețel micuț de statură, cu ochi foarte mari, albaștri, cu o voce energică. Zîmbește foarte des și-ți spune tot ce gîndește, direct, fără înconjur.

Aflasem în unitatea de pionieri din Școala medie nr. 7 din Timișoara că acțiuni foarte frumoase au realizat pionierii detașamentului 5 (clasele a V-a A și a V-a B). Pionierii de aici au meritul că în detașamentul lor au promovat cu toții trimestrul. Cele mai mici note, de 5, le-au avut Micșea Ion și Canavea Gheorghe dar pe al doilea trimestru și le-au corectat și ei. Mai sînt în clasa lor elevi pe care pionierii vor să-i pregătească pentru a deveni și ei purtători ai cravatelor roșii.

Într-o zi Crișan Violeta, Mălai Dan, Krist Ladislau, Gongola Maria — adică toți președinții de grupă — au avut o idee foarte frumoasă. S-au dus la Doru, președintele detașamentului și împreună au hotărît să facă cu detașamentul turul orașului Timișoara. După ce au văzut noile blocuri, fabricile, școlile, excursia s-a terminat la marginea orașului, într-o pădure, unde au organizat diferite jocuri vesele. De fapt, detașamentul îndeplinise cu această ocazie și o condiție pentru primirea distincției.

Aș putea să vă mai spun și despre succesul pe care l-au avut pionierii din detașamentul 5 cînd au jucat cele două piese: „Cu fete și cu băieți" și „Acrobatul". După ce au prezentat aceste piese de cîteva ori în școală, au fost invitați să joace la Clubul C.F.R. și la Palatul pionierilor.

Cînd se întocmește programul de activități, Mureșan Doru, președintele detașamentului cheamă colectivul de conducere și împreună hotărăsc cele mai interesante și frumoase acțiuni, pe baza dorințelor tuturor pionierilor din detașament.

Doru este un băiat de 11 ani, care are numai medii de 10. Îi place teatrul dar mai mult îi place matematica. E dornic să organizeze acțiuni vii, interesante, își respectă și-și îndrăgește colegii. Și pentru că și el este un bun prieten, un președinte îndrăgit de pionierii lui, Doru are 58 de prieteni, adică toți pionierii din detașament.

OANA MAGDU

Reamintim cititorilor noștri, că la 15 mai a.c. se încheie CONCURSUL DE FOTOGRAFII ORGANIZAT IN CINSTEA ZILEI DE 1 IUNIE.

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

Cum se ocupă activul pionieresc de sport

Cu cîtva timp în urmă, am pornit să vizităm mai multe școli din regiunea Oltenia. Ne interesa în mod deosebit cum se ocupă activul pionieresc de sport. Iată ce-am aflat:

Unde există preocupare

Primul popas l-am făcut la Școala de 8 ani nr. 9 din orașul Craiova. Atît în programul de activități al unității cît și în programele de activități ale detașamentelor, activitățile sportive sînt bine reprezentate. În primul trimestru, cei 372 de pionieri ai unității au avut posibilitatea să participe la tradiționalele campionate ce se organizează în fiecare an în școală, la fotbal, oină și șah. Apoi, în vacanța de iarnă și în special în toată perioada cît zăpada a permis, s-au organizat întreceri de schi și săniuțe. O inițiativă, care se bucură de apreciere în unitate o constituie „duminicile sportive", care au loc lunar și în care pionierii se pregătesc între altele pentru trecerea probelor sportive, necesare obținerii distincțiilor pionierești. Cele arătate pînă acum dovedesc preocuparea activului pionieresc în unitate pentru organizarea unor activități sportive interesante și atractive. În tot ceea ce fac ei cer sprijinul tovarășilor profesori de educație fizică, și se poate spune că ajutorul acestora le-a folosit foarte mult.

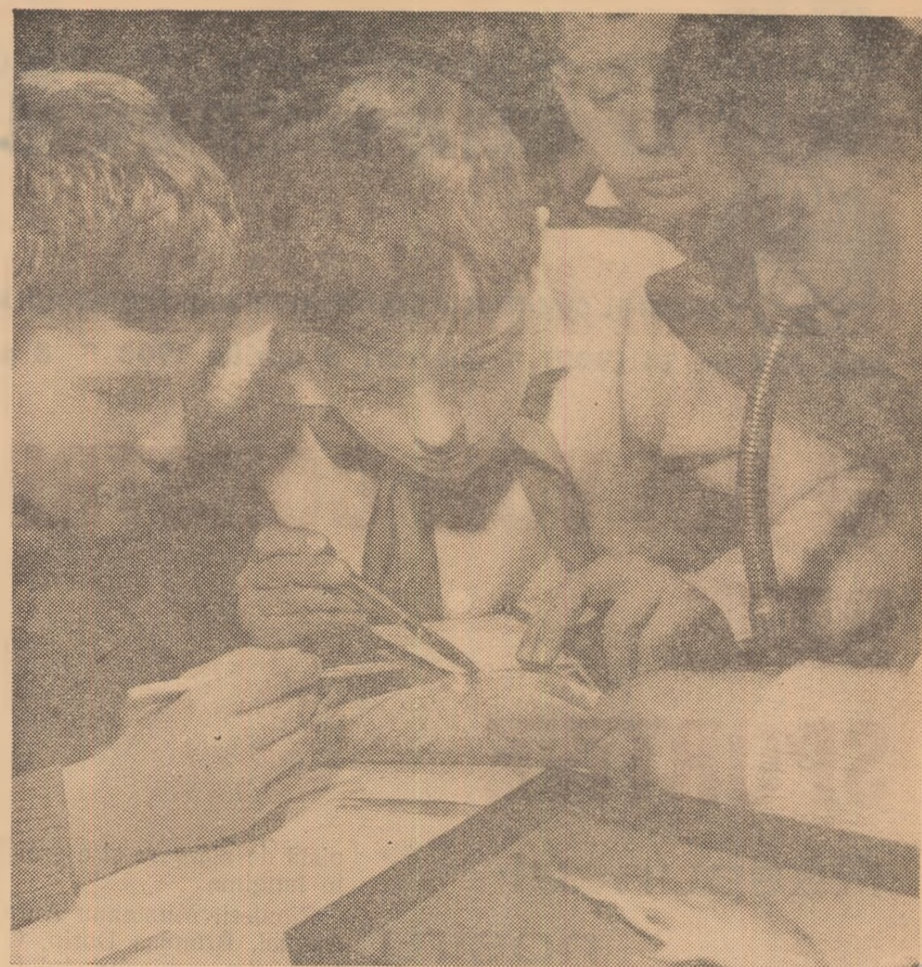
Și în unitatea de pionieri de la Școala medie nr. 2, colectivul de conducere al unității și colectivele de conducere ale detașamentelor acordă importanța cuvenită sportului. Au intrat în tradiție organizarea unor campionate inter-clase la fotbal, volei și tenis de masă. În rîndurile pionierilor se bucură de popularitate și gimnastica. De aceea, în fiecare detașament au fost organizate echipe de gimnastică, iar din acestea s-a selecționat echipa școlii. Începînd din acest an, în unitate s-au inițiat și întreceri la handbal în șapte. Deoarece această inițiativă a plăcut tuturor pionierilor, colectivul de conducere al unității a hotărît să organizeze și un campionat pe unitate. Cît privește echipa unității, ea va susține o serie de întîlniri cu reprezentativele altor școli din oraș.

De ce așa puțină activitate?

La Școala medie din Cărbunești sînt doar 137 de pionieri. Nu e o cifră prea mare. Activitatea sportivă este însă și mai redusă. Se limitează numai la orele de educație fizică și doar sporadic se organizează unele competiții. Din păcate chiar și la acestea sînt antrenați foarte puțini pionieri ai unității. În școală, ce-i drept, sînt mulți pionieri talentați, dornici să facă sport. Datorită faptului că colectivul de conducere al unității nu acordă atenția cuvenită sportului, acestui prieten atît de îndrăgit de copii, ei nu au însă posibilitatea să facă în mod organizat sport. Iată doar un exemplu: pentru sporturile de iarnă (săniuș, schi etc.), împrejurimile favorizează foarte mult. Iar în ceea ce privește zăpada și ea a existat din abundență. De aceea pe derdeluș mai toată ziua puteau fi întîlniți copii. Colectivul de conducere al unității s-a gîndit să organizeze un concurs. La concurs nu au participat decît jumătate din pionierii unității deși s-a desfășurat în mai multe zile.

Iată doar un singur fapt destul de concludent, care vine să arate că activul pionieresc de la Școala medie din Cărbunești mai are multe de făcut în ceea ce privește sportul. A venit primăvara. În curtea școlii vor fi date în folosință cîteva terenuri pentru jocuri sportive. Materiale sportive există și ele din abundență. E timpul ca activul pionieresc să discute cu toți pionierii, să-i întrebe ce sporturi preferă, ce propuneri au și pe baza acestora să introducă în programul de activități al unității și în programele de activități ale detașamentelor, diferite întreceri sportive, antrenamente etc.

TEODOR CRISTIAN

Structura internă a peștelui este tema disecției pe care o execută pionierii cercului Micii naturaliști de la Casa pionierilor din Ploiești.

Cum era să apară un foileton

Cît pe-aci era să scriu un foileton! Și ce mai foileton! Găsisem un detașament care nu avea... activitate! Cel puțin așa îmi spunea jurnalul lui de activitate, un jurnal cu coperți frumoase, cu desene, cu închizătoare din fundă roșie, cu file din hîrtia cea mai bună și, pe deasupra, îmbrăcat în celofan. Cu toate acestea, jurnalul nu avea curajul să-și arate filele, le ținea strîns. M-am lămurit eu că de fapt nu avea ce să arate pentru că erau mai mult goale.

„Așa, voi scrie despre detașamentul care nu duce activitate" îmi ziceam eu, notînd în carnețel numărul școlii și al detașamentului. Tocmai atunci însă sosi un pionier, care luă jurnalul în grabă, îl desfăcu și notă: „Azi am vizionat filmul „Furtuna". După ce a pus un punct vizibil, a închis jurnalul și a dat să plece.

— Cum, ați fost cu detașamentul la film?! m-am mirat eu.

— Desigur, mergem adesea împreună. Apoi discutăm cu toții despre ce ne-a plăcut mai mult.

— Mai organizați și alte activități? am întrebat tot mai mirată.

— Cum să nu?!

Și pionierul a început să-mi vorbească despre multe lucruri interesante.

— Bine, dar de ce nu scrieți și în jurnalul vostru despre toate acestea? l-am întrebat eu.

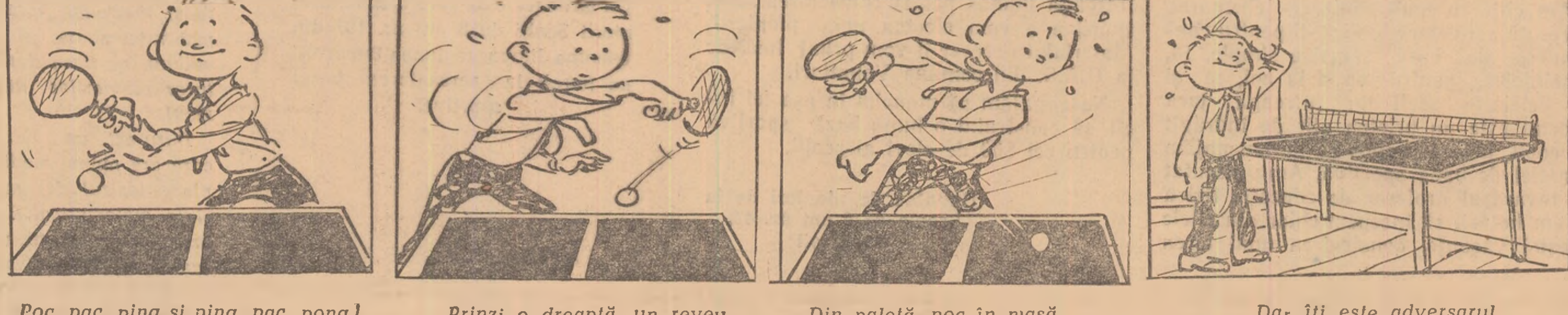
— Scriem, nu vedeți? Am notat că am fost la film...

Vreau să le spun pionierilor de la Școala de 8 ani nr. 12 din Galați, mai ales celor din detașamentul claselor a VI-a, că notînd în felul acesta, telegrafic, „impresiile" lor în legătură cu activitățile organizate, s-ar putea ca într-o zi venind cineva în școala lor și stînd de vorbă numai cu jurnalul, să ia de bun numai ceea ce va spune el. De ce, dacă ei desfășoară atîtea și atîtea activități și acțiuni frumoase, nu găsesc de cuviință să le descrie și în jurnalul unității? El trebuie să fie o oglindă fidelă a muncii pionierești din școală, ba, mai mult, un izvor de experiență pentru viitoarele serii de pionieri.

E. TOFAN

UMOR UMOR UMOR UMOR UMOR UMOR UMOR

UN MECI GREU

Poc, pac, ping și ping, pac, pong!
Repezi sunete de gong!
Zboară mingea... dăi mai tare
Treci apoi în apărare.

Prinzi o dreaptă, un reveu
Și-o izbești mereu, mereu.
Ea, 'napoi ca un bondar.
'Ai un strașnic adversar!

Din paletă, poc în masă
Ca un fulger de mătasă.
De pe masă cînd țîșnește,
Iar paleta o izbește.

Dar îți este adversarul
Un perete alb ca varul
Care parcă-ți spune-ncet:
Iar ți-am cîștigat un set.

UMOR UMOR UMOR UMOR UMOR UMOR UMOR

Discuția noastră

CUM NE COMPORTĂM

Avionul cel mic

Mergeam ca de obicei la școală. Numai că în dimineața aceea sufla un vînt de ne-ntorcea din drum, nu alta. Ne-am prins de mînă mai mulți copii, și așa, în linie dreaptă luam pieptiș, metru cu metru, luptîndu-ne cu vîntul, drumul spre școală. Cînd am ajuns, ce vedem?

În fața școlii noastre aterizase un avion. Nu era din cele mari, dar nouă, care nu mai văzusem un avion stînd, ni s-a părut totuși mare. Ne-am iuțit pașii să vedem ce se întîmpla. Era un avion Aviasan — un avion sanitar — care transporta la Deva doi copii bolnavi. Din cauza vîntului puternic aviatorul a aterizat la noi așteptînd să se mai potolească. Ca să poată porni din nou, terenul din fața avionului trebuia nivelat bine.

În cîtva timp noi, copiii din clasa a VI-a ne-am apucat să netezim, cum ne-am priceput mai bine, pămîntul. Apoi au venit mecanicul și aviatorul. Între timp vîntul se mai domolise. S-au urcat în carlingă, ne-au mulțumit. Elicea a început să se învîrtească din ce în ce mai tare și avionul a început să se înalțe. Noi, copiii am rămas jos. Avionul ne-a ocolit școala de două ori în semn de rămas bun și s-a îndreptat cu cei doi copii bolnavi spre Deva. Iar eu, în ziua aceea m-am simțit așa, parcă mai vesel și mai bun: ajutasem ca acei copii bolnavi să fie transportați la spital și acolo îngrijiți.

Așa ne-a scris Oncu Marcel din Baia de Criș, regiunea Hunedoara.

Comportarea Marianei

Colegei noastre, Popescu Mariana, nu-i prea place să învețe. Preferă să i se „sufle" cînd este ascultată.

Din această cauză în detașament noi am discutat, într-o adunare, unde va ajunge Mariana cu această comportare. Pionierele Ureche Maria și Vădeanu Maria au hotărît să-și facă lecțiile împreună cu Mariana. În felul acesta Mariana, avînd în fața exemplul lor, și-a pregătit lecțiile cu mai mult interes și a luat note bunicele. Dar, deodată Mariana s-a „plictisit" și ne-a rugat s-o lăsăm în pace că poate învăța și singură. Se vede însă treaba că nu prea vrea să învețe singură pentru că foarte curînd Mariana a luat un 4 la matematică. Tovarășul diriginte i-a cerut să aducă, a doua zi, carnetul de note semnat de părinți. Ea s-a temut ca părinții să afle despre o asemenea notă, și a rezolvat singură dificultatea: a semnat în locul tatălui său. Bineînțeles, fapta ei am aflat-o curînd. Și pentru că noi toți pionierii din detașament sîntem colegii Marianei ne vom strădui s-o ajutăm să-și schimbe cît mai curînd comportarea sa urîtă.

Această veste am aflat-o din scrisoarea Iuliei Cutoveanu din comuna Cetate, raionul Calafat.

Dacă nu eram cu ea?

Mergeam pe lunca rîului. Tot uitîndu-ne noi la cîmpiile, acum fără răzoare, care după topirea zăpezii au din loc în loc cîte un petic de verdeață, am ajuns la o punte care traversa valea. Apa era zgomotoasă și furioasă. Puntea nu prea era sigură. Eu împreună cu Fotec Viorica și Drăghici Aurica am trecut. Damian Ana, o altă colegă a noastră, care nu prea e curajoasă, s-a temut. Cînd s-a urcat pe punte tremura de frică. Din cauza asta i-a alunecat piciorul și puntea s-a rostogolit, iar ea a căzut în apă. Fotec Viorica este o fată curajoasă. S-a urcat pe puntea ce avea acum un capăt în apă și i-a luat servieta Anei. Iar Drăghici Aurica i-a întins Anei un băț mare și gros și-a scos-o din apă. Ana era foarte bucuroasă că am fost alături de ea. Așa își încheie Stejeroiu Maria, din comuna Pănău, raionul Făgăraș rîndurile despre întîmplarea cu Ana.

Noi ne-am gîndit, citindu-i scrisoarea, că de fapt este vorba de o faptă frumoasă, curajoasă, de adevărați pionieri.

Primăvara și puieții

Haina de sărbătoare a naturii va străluci în curînd pretutindeni. Bătrînele păduri, ca și cele tinere, după iarna friguroasă, vor fi înviorate de adierile calde ale vîntului de primăvară. Copiii, alături de cei mari, se vor grăbi să semene flori, să curețe grădinile, să îngrijească de livezi. Dar nu numai atît. În anul acesta, mai mult decît în ceilalți, la orașe și mai ales la sate, vor fi sădiți mii și mii de pomi roditori, copaci tineri vor însoți șoselele de-a lungul a zeci și sute de kilometri.

„Satele și orașele noastre trebuie să fie mai frumoase și mai bogate". Tinerii, și împreună cu ei și pionierii au hotărît să muncească pentru înfrumusețarea satelor și orașelor, pentru îmbogățirea sectorului pomicol și viticol. Tovarășa instructoare superioară de pionieri Irina Vlad de la Școala de 8 ani din Mihăilești, raionul Drăgănești-Vlașca, ne-a spus că numai pionierii acestei școli au plantat anul trecut 600 de duzi pe șosea, 70 de pomi fructiferi în livada gospodăriei și că au avut o pepinieră de puieți.

Și în primăvara aceasta s-au luat din timp măsuri pentru ca plantările să se desfășoare în cele mai bune condiții, să fie făcute masiv și la vreme. Inginerii agronomi, tehnicienii stabilesc unde se fac plantările, care va fi numărul puieților. În gospodăriile colective s-au organizat acțiuni patriotice pentru plantări de pomi și viță de vie, s-au început lucrările de terasare ca, de altfel, și reparațiile uneltelor. 300 de tineri învață cum se fac altoirile. Pentru plantarea celor 1 279 000 de pomi fructiferi, 209 000 de duzi în unitățile socialiste, pe marginile drumurilor și acasă, în regiunea București, utemiștii și pionierii aduc o valoroasă contribuție. Și voi, dragi copii, fie că vă aflați în regiunea București, fie în Suceava, Oltenia sau oricare altă parte a țării, fie că trăiți în oraș sau la sat, trebuie să contribuiți cu toții la plantarea puieților.

E. DONOSE

La Cheile Jiețului

În depărtare se zăresc stîncile pleșuve ale munților apoi, porțile cheilor. Noi, pionierii priveam cu atenție la frumusețile din jur. Apa, care curge în preajma noastră vuiește puternic și primește cu zgomot pîrîiașele repezi, care vin din vîrf de munte. De sus, de după o stîncă, se ivește soarele. Razele lui argintează apele, luminează fețele excursioniștilor, duce sus, pe culmi, salutul voios al pionierilor. Totul în jur este minunat! Măreția locurilor ne face să părem chiar mai mici decît sîntem. Dar asta nu ne împiedică să vedem că de aici, din munți, apa este strînsă pe canale ce duc spre oraș. Din rezervoare, instalatorii dau drumul apei care țîșnește limpede și rece prin robinete în case și școli.

În vale, apa Jiețului e liniștită. Doar cîte o pietricică desprinsă din peretele stîncos al muntelui ne face să tresărim, apoi izbucnim în rîs și pornim mai departe.

CÎMPEANU NICOLAE
cl. a V-a
Școala de 8 ani nr. 4, Petroșani

Un moment emoționant: pionierele Georgescu Mariana din clasa a VII-a a Școlii de 8 ani nr. 4 și Chindriș Romana din clasa a VII-a a Școlii medii nr. 3 din Ploiești privesc cu emoție primul lor document de identitate.

Pe urmele unui material publicat

Plictiseala a fost alungată

Vă mai amintiți, copii? Toamna trecută, pe vremea alegerilor în activele pionierești, într-un articol intitulat „O discuție care va avea loc".i-am criticat pe pionierii clasei a VII-a B de la Școala medie „B. P. Hașdeu" din Buzău. De ce? Pentru faptul că întrebîndu-i care a fost cea mai frumoasă acțiune inițiată de ei, pionierii mi-au răspuns... tăcînd. Activitatea lor de pînă atunci se desfășurase plictisitor. În încheierea articolului acela, le recomandam pionierilor dintr-a VII-a B o discuție serioasă în detașament, care să aibă ca urmare antrenarea fiecărui pionier la întocmirea programului de activități.

Zilele trecute am poposit la Buzău din nou, și, bineînțeles, m-am prezentat în vizită la vechii mei cunoscuți. Cîteva întrebări îmi stăruiau în minte, atunci cînd am pășit pragul clasei lor: S-a îmbunătățit activitatea? Acțiunile au devenit mai interesante? Ce s-a petrecut, în aceste aproape 6 luni, în detașament?

Dar n-a mai fost nevoie să pun întrebări — am început să primesc răspunsurile încă din primele clipe.

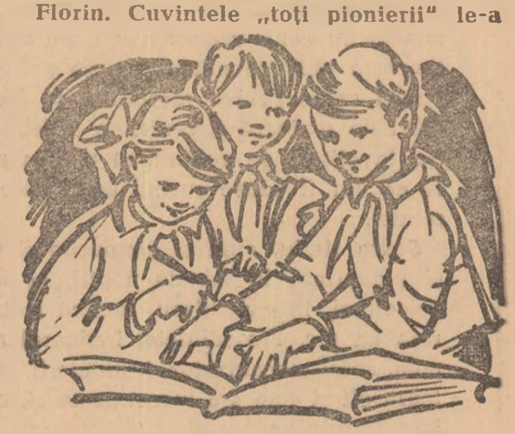
— Știți — a început să vorbească Popescu Grațiela, președinta grupei a II-a — chiar de curînd am avut un concurs foarte interesant...

— ...pe care l-a cîștigat?... — am întrebat-o eu, bănuind întrucîtva răspunsul.

— ...grupa noastră, a II-a! — completă ea.

— A fost un concurs pentru cel mai frumos album cu realizările din țară, la care au participat toți pionierii.

Completarea aceasta a făcut-o președintele detașamentului, Andreescu Florin. Cuvintele „toți pionierii" le-a

rostit cu atîta mîndrie!... Doar numai în urmă cu 6 luni Andreescu n-ar fi putut nicicum spune: toți pionierii au participat la acțiunea aceasta.

Costeanu Maria arată și ea:

— Mie mi-a plăcut mult și adunarea de detașament în care am învățat semnalizarea cu fanioane...

Dar tot ea sare repede la altă idee:

— Desigur, cel mai mult mi-a plăcut însă concursul „Cine cîntă mai frumos, cine recită mai frumos" pe care... l-am cîștigat eu și Grozea Elena. Ea, bineînțeles, a cîntat cel mai frumos...

Discuția s-a înfiripat repede, participanții s-au înfierbîntat și fiecare dorea să aibă întîietatea, să vorbească despre acțiunea care i-a plăcut mai mult. Pe unul l-a interesat adunarea „Africa liberă" la care s-au recitat poezii din poeții africani, altul a avut multe de învățat din adunarea „Cum ne pregătim pentru examene..." Desigur, multe ar povesti și cele două pioniere oacheșe, despre care se spune că au colectat cel mai mult fier vechi.

Ochii mă privesc veseli, luminoși. A dispărut din ei plictiseala, lumina aceea tulbure, difuză pe care numai ea, nesuferita plictiseală, o poate așterne în priviri.

— Ce ziceți, am progresat ceva? — zîmbește președintele Andreescu.

Înainte de a-i răspunde, frunzăresc caietele grupelor și programul de activități al detașamentului din care rețin adunarea „Călători și exploratori romîni", excursia „Realizări noi în orașul nostru", adunările „Mă pregătesc să devin utemist", „O călătorie în munții noștri", „Programul meu zilnic".

Da, Andreescule, detașamentul tău a progresat. N-aș vrea să uitați însă că primăvara a început, și ea vă îmbie, frumoasă și mîngîietoare, la cît mai multe acțiuni în aer liber. Ascultați-i îndemnul, copii!

ȘTEFAN ZAIDES

Zile de campanie

A venit primăvara! Peste cîmpuri adie un vînticel călduț. Descătușat din chingile iernii prea bătrîne, cîmpul respiră ușurat. În văzduh stăruie un miros plăcut de pămînt reavăn și de muguri gata-gata să dea în floare. A venit primăvara! O vestesc ghioceii cu căciulițe albe, o vestesc trilurile păsărelelor în zorii zilei, o vestesc mecanizatorii. Da, mecanizatorii!

Cînd pe întinsul ogor al colectivei se aliniază tractoarele ca la paradă, iar tractoriștii poartă la butonieră viorele, e semn că primăvara a intrat în drepturile ei depline. Atunci și natura și oamenii se bucură din toată inima. Începe un nou anotimp și, o dată cu el, marea bătălie a însămînțărilor, bătălia pentru belșugul recoltei din acest an.

Aici, pe ogoarele Gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie" din raionul Oltenița, campania însămînțărilor se desfășoară din plin. În luncă, de o parte a Sabarului, cîteva tractoare controlate de comunistul Constantin Enache, plus cîteva zeci de atelaje ale colectivei, pregătesc terenul pentru semănatul porumbului pe cele 500 de hectare. De cealaltă parte a Sabarului, se află al doilea grup de tractoare. Aici se fac lucrări pregătitoare pentru însămînțarea păioaselor: borceagul, mazărea, grîul.

La grădină, alte cîteva sute de colectiviști se află în plină campanie agricolă. Gospodăria colectivă s-a angajat să predea statului în acest an 1 500 tone de legume, dintre care 1 200 tone legume timpurii. E un angajament de onoare dar și de mare răspundere. Iată de ce și aici munca nu contenește o clipă. Se confecționează ghivece nutritive, se pregătesc paturi calde pentru răsadnițe, se fac lucrări de repicare a verzei, a ardeilor, se fac învelitori de polietilenă pentru roșiile ce vor fi aduse curînd pe piețele Capitalei.

Seara tîrziu, cînd și cîmpurile și satul sînt cuprinse în tainele nopții, la sediul colectivei, într-un birou, lumina mai stăruie un pic. Președintele, inginerul agronom, șeful mecanizator, brigadierii, calculează cît și cum s-a lucrat peste zi, stabilesc forțele pentru ziua următoare.

Sînt zile de primăvară, sînt zile pline de voioșie și de muncă avîntată.

I. PRICOP

Prietenie

Viață nouă în sat

Colectiviștii din satul nostru duc o viață bogată și îmbelșugată, se bucură de rezultatele frumoase pe care le-au obținut anul acesta. Pe vreme de iarnă, colectiviștii au învățat la cercurile agrozootehnice — școala a recoltelor bogate.

La căminul cultural vedem în fiecare duminică cîte un film. Sîntem mîndri de viața noastră fericită!

HADĂR ION
cl. a VI-a
Școala de 8 ani,
com. Armeni,
regiunea Brașov

Primăvara
— Instantaneu —

Dumitru nu apucă să intre bine pe ușă, că cele două surori mai mici, Denisia și Didina îi și ieșiră înainte, luîndu-i din mînă gentuța ticsită cu cărți și caiete.

— Ne-ai promis că îndată ce vii de la școală, ne iei la saivan! Că ne iei să ne-arăți și nouă cei doi miei pe care i-ai văzut săptămîna trecută...

Băiatul, elev în clasa a VII-a la Școala de 8 ani din satul Mărășești, raionul Bîrlad, se ducea adesea la saivanul colectivei să-i dea ajutor tatălui său. De la el învățase că pe vreme de iarnă, apa pentru adăpatul oilor trebuie să aibă o temperatură apropiată celei din interiorul saivanului, îi plăcea să meargă la taică-său să umple ieslele oilor cu fîn proaspăt, mirosind a cîmpie.

Pe surorile mai mici nu le lua cu el. Azi însă era cald și soare, nu se mai lăsă rugat. Dimpotrivă.

— Ne-așteaptă tata, să mergem, le grăbi el acum.

Cei trei frați, îmbujorați de strălucirea cravatelor roșii ce le mîngîiau fețele, ieșiră în uliță, ajunseră repede la saivan.

Și nu mică le fu mirarea cînd văzură nu doi miei, ci zeci, zburdînd pe lîngă picioarele oilor. Cei mai mulți albi ca zăpada și cu canafi roșii la ureche — îmbogățeau numărul celor trei sute de oi îngrijite cu vrednicie de tatăl lor, Dumitru Taga, colectivist fruntaș în creșterea oilor.

Mieii zburdau încoace și încolo, prin fața saivanului, smulgeau cu poftă firele crude de iarbă inundînd împrejurimile: semn că, într-adevăr, a sosit primăvara!

AL. DINU IFRIM

Orășelul ucenicilor

La poalele Tîmpei, lîngă vestita uzină brașoveană, constructoarea autocamioanelor romînești, s-a înălțat, în urmă cu cîțiva ani, un orășel ca în povești, cu blocuri moderne, elegante, cu bibliotecă și cinematograf. Este „orășelul ucenicilor", locul unde sute și mii de tineri, sosiți din toate colțurile regiunii, se pregătesc să devină mîine muncitori cu o înaltă calificare. Pentru aceasta ei au la îndemînă totul gratuit: cazare, masă, haine, manuale, cadre didactice bine pregătite; elevii avînd o singură obligație de căpetenie: aceea de a respecta întocmai programul școlii și de a învăța cît mai bine. Și învață. Pînă acum, pe porțile acestui orășel au ieșit aproape 6 000 de lăcătuși, strungari, frezori, rectificatori, sculeri, turnători, modelatori.

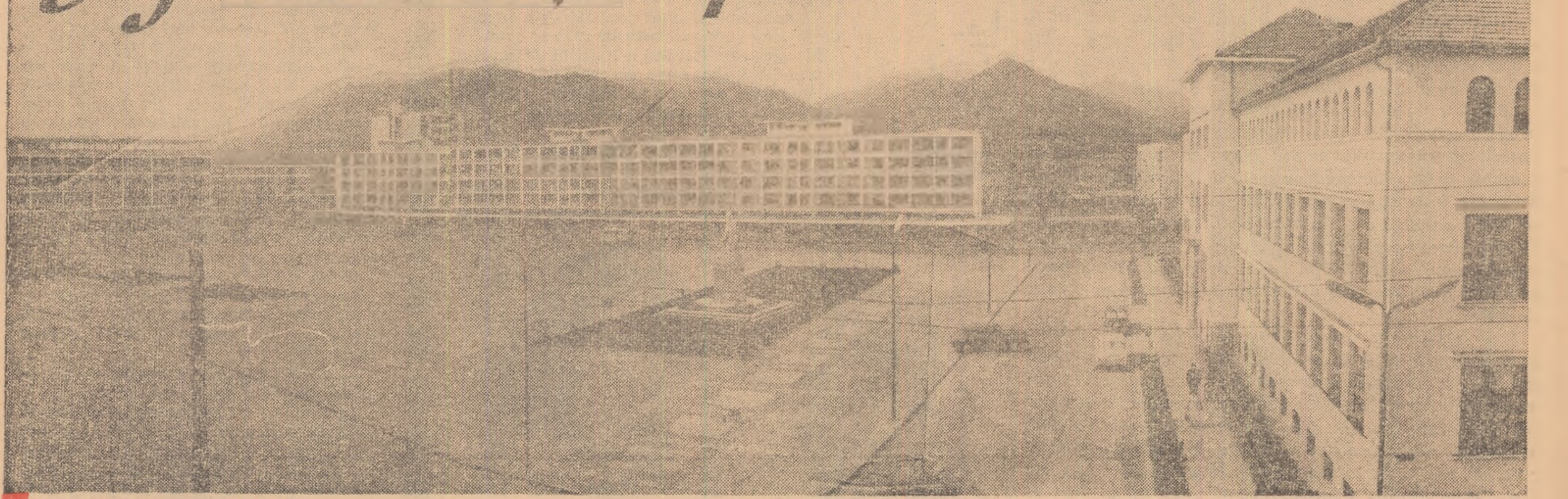
...Dar oare la această oră, din puterea zilei, ce fac locatarii orășelului? Să le facem o vizită. Să intrăm bunăoară, în această clădire nouă, cu ferestrele puternic luminate. Este atelierul de lăcătușărie-mecanică. Viitorii lăcătuși-mecanici din clasa 105, au oră de lucrări practice. Sînt „mezinii" școlii, elevii din anul I. Traian Pop și Ilie Boieru, amîndoi făgărașeni, pînă mai ieri pionieri, sînt acum grozavi de mîndri. Piesele lucrate de ei, niște săpăligi pentru grădina de legume a școlii, au primit calificativul „foarte bine" din partea maistrului. Mergem mai departe. În celelalte ateliere pentru strungari, rabotori, frezori, rectificatori, turnători — aceeași activitate intensă, specifică orelor de practică. Vizităm apoi laboratoarele, cîteva din cele 15 cabinete metodice. Iată-ne în cabinetul de matematică. Elevii din clasa 109, viitorii sculeri universali au umplut sala pînă la refuz. E oră de meditație. Mîine au teză la matematică și ei vor să se prezinte cît mai bine pregătiți. De aceea, atît la orele de curs cît și la meditații, sînt cu toții numai ochi și urechi. Să nu-i deranjăm deci!...

Dar în oricare atelier, cabinet metodic ori laborator ai intra la ora aceasta — ai să găsești aceeași vie animație, aceeași preocupare asiduă pentru ca în catalog, în dreptul numelui oricărui elev, să existe numai note bune și foarte bune.

Orele de clasă s-au terminat, dar nu și activitatea elevilor. După masa de seară, unii se îndreaptă spre bibliotecă, alții spre club, alții spre sala de lectură pentru a participa la numeroasele acțiuni cultural-artistice și sportive, inițiate aproape în fiecare zi de către organizația U.T.M. Iar dimineața, elevii se vor apleca din nou asupra manualelor, vor începe să mînuiască din nou manetele strungului și așa mereu pînă cînd, într-o bună zi, vor părăsi acest orășel, purtînd în buzunar diploma de muncitor calificat.

A. MIRCEA

Înfloresc orașele patriei socialiste

Noi locuințe date în folosință la Baia Mare

În ultima lună, în cartierul Republicii din orașul Baia Mare, au fost date în folosință oamenilor muncii alte două blocuri de locuințe, totalizînd aproape 100 de apartamente. Tot în acest oraș se află în prezent în construcție alte cîteva blocuri. O dată cu darea lor în folosință, noul cartier băimărean, care însumează peste 3 300 de apartamente, va fi terminat.

Pentru buna deservire a populației, în cartier au fost construite numeroase magazine, o școală, un dispensar, iar în prezent se află în construcție un complex de deservire a populației. De asemenea, s-a prevăzut construirea unui cinematograf cu 800 de locuri.

18 ani de la eliberarea Ungariei de sub jugul fascist

La începutul acestui an, la Budapesta s-a deschis cea de-a patra bibliotecă pentru copii. Noua bibliotecă funcționează în Casa coloanelor. Ea este frecventată zilnic de zeci și zeci de pionieri și școlari din capitala țării.

Muzeul prieteniei

În clasă domnește liniștea. Profesoara Jelinek Rozsa le vorbește copiilor despre istoria orașului, despre tradițiile artei populare de aici. Dar comori ale artei populare maghiare se află în multe localități din țară. Și ele trebuie neapărat cunoscute. Dar cum? „Să organizăm un muzeu de artă chiar la noi în școală", a propus cineva. Inițiativa a fost îmbrățișată deîndată de către toți elevii. Așa se face că, după cîteva zile, în diferite colțuri ale țării au pornit scrisori prin care școlarii din Orosháza cereau explicații despre obiceiurile bătrînești specifice localității respective, rugau să li se trimită obiecte de artă populară. Curînd, în școală s-a înființat muzeul. Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Într-o bună zi, copiii și-au exprimat dorința de a cunoaște și arta populară din țările prietene. Și imediat spre alte țări au plecat zeci și zeci de scrisori. Acum, aproape că nu este zi în care poștașul să nu aducă la Școala medie „Iozsef Attila" din Orosháza scrisori și colete sosite de peste hotare. Astfel, muzeul școlii se îmbogățește mereu cu noi și noi exponate care vorbesc nu numai despre arta populară națională maghiară, ci și despre arta populară din țările vecine și prietene cu R.P. Ungară.

După gazeta „Pajtoș"

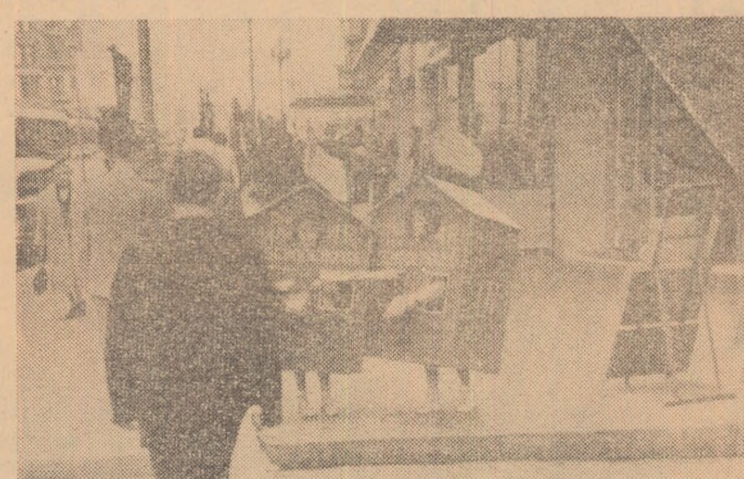
MARELE FORUM AL POPOARELOR LATINO-AMERICANE

Între 28—30 martie s-a desfășurat în orașul Niteroi din Brazilia (statul Rio de Janeiro), Congresul latino-american de solidaritate cu Cuba. Peste 5 000 de reprezentanți din aproape toate țările latino-americane, precum și un mare număr de oaspeți din alte țări, s-au întîlnit în sala Clubului sindicatului muncitorilor din transporturile navale din Niteroi pentru a-și afirma încă o dată solidaritatea cu cauza dreaptă a Cubei eroice.

În cuvîntul lor, numeroși delegați — conducători ai unor organizații și asociații obștești, oameni de știință și cultură, fruntași ai vieții publice de pe întreg continentul latino-american — condamnă încercările imperialiștilor de a îngenunchea poporul cuban, de a aprinde vîlvătăile unui război în această parte a lumii, exprimîndu-și totodată hotărîrea de a sprijini din toate puterile revoluția cubană.

Generalul Gonzaga, președintele Comitetului de organizare a Congresului, a declarat: „Cuba este invincibilă. Cuba va rămîne un teritoriu liber al Americii". „Cuba lui Jose Marti și Fidel Castro va învinge în lupta sa pentru construirea unei vieți mai bune", a spus Roberto Volpi, delegatul Argentinei. Iar Roberto Klein, în numele delegației chiliene, își exprimă convingerea că „nici un obstacol nu va putea stăvili avîntul mișcării de eliberare națională promovat de revoluția cubană".

Apărînd cauza dreaptă a luptei poporului cuban, popoarele latino-americane sînt convinse că apără propria lor cauză — cauza apărării suveranității și dezvoltării independente a țărilor din America latină, cauza păcii și progresului pe pămînt.

În Statele Unite, unde cheltuielile pentru nevoi militare sînt fixate la 55,4 miliarde dolari în perioada 1963—64, se resimte acut lipsa sălilor de clasă.

Un număr de 1 700 000 de copii americani învață în încăperi insalubre. Recent, corespondentul din Washington al Agenției „Associated Press" a amintit că atît în timpul administrației Eisenhower cît și în prezent, Congresul a refuzat în repetate rînduri să voteze în favoarea alocării unor fonduri pentru construirea de localuri de școli.

În fotografie: Pe strada principală a orașului nord-american San Francisco: pichete de școlari, care cer guvernului S.U.A. să acorde fondurile necesare pentru construirea de școli.

Recent, în Sala Galeriilor de Artă din str. Kirov nr. 1 din Capitală s-a deschis o expoziție de caricaturi și ilustrații de carte realizate de Eugen Taru.

Printre lucrările expuse se numără o serie de caricaturi axate pe teme de politică externă, precum și ilustrații la cunoscuta carte pentru copii „Pinocchio" de C. Collodi.

Reproducem caricatura „Exercițiile mercenarului anticuban".

atlas pionieresc • atlas pionieresc • atlas pionieresc

GHANA

Cu două numere în urmă ați aflat unele date cu privire la Sudan. Acum vom face cunoștință cu o altă țară africană — GHANA, stat situat pe coasta vestică a continentului, pe țărmul golfului Guineea.

Ghana are o suprafață de 238 000 de km² și o populație de circa 7 000 000 de locuitori. Capitala țării este Accra.

Coasta de Aur — cum se numea această țară în trecut — a fost supusă vreme îndelungată jugului colonial englez. Populația nu a încetat însă o clipă lupta de eliberare, care a luat o mare amploare după cel de-al doilea război mondial, iar imperialismul englez a fost nevoit să cedeze. Coasta de Aur a fost proclamată la 6 martie 1957 independentă, luînd numele de Ghana.

Ghana este o țară cu multe bogății ale solului și subsolului, ocupînd unul din primele locuri din lume în ceea ce privește extracția de aur. De asemenea, un loc important ocupă în extracția de diamante. Agricultura, care constituie baza economiei țării, are un caracter unilateral, cea mai importantă cultură fiind arborele de cacao. Ghana ocupă primul loc în lume în ceea ce privește producția și exportul de cacao — boabe. Se mai cultivă cafea, tutun și banane. În regiunile de vest ale țării se exploatează pădurile cu esențe de lemn prețios — mahonul și cedrul.

Economia Ghanei are în general un caracter înapoiat, tipic fostelor țări coloniale. Guvernul ghanez face eforturi pentru a crea o economie națională. A fost elaborat planul de cinci ani de dezvoltare a economiei, pe perioada 1959—1964, acordîndu-se o atenție principală industrializării țării și dezvoltării agriculturii. Este în proiect construirea unui mare număr de obiective industriale, printre care și hidrocentrala Buy de pe fluviul Volta Neagră, care va fi înălțată cu ajutorul Uniunii Sovietice.

O dezvoltare simțitoare a cunoscut în ultimul timp învățămîntul. Înainte de proclamarea independenței, optzeci la sută din locuitori erau cu totul neștiutori de carte. Acum în Ghana se desfășoară din plin campania pentru lichidarea analfabetismului și s-a introdus învățămîntul elementar obligatoriu și gratuit.

AL. PROFIRIU

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

Ce produc chimiștii DIN LEMN

Chimiștii — acești neobosiți cercetători și transformatori ai substanțelor — au găsit posibilități nenumărate de a chimiza și transforma în produse folositoare omului și lemnul. Lemnul poate fi chimizat pe mai multe căi. Noi vom aminti numai cîteva din ele.

Iată, de exemplu, hîrtia pe care scriem, cărțile pe care le citim sau mătasea artificială pe care o folosim drept îmbrăcăminte. De unde au luat ele naștere? Din celuloză. Și aceasta? Din lemn. E drept că celuloza se obține în cantități mari și pe alte căi, de exemplu, din stuf — dar și lemnul reprezintă o sursă foarte importantă în producerea celulozei. Pentru aceasta, lemnul se taie în bucăți mărunte — rumeguș, iar acestea sînt supuse unei fierberi îndelungate cu diferiți reactanți (bisulfit de sodiu, hidroxid de sodiu, hipoclorit de sodiu etc.) În urma căreia toate substanțele, care însoțesc celuloza în lemn, se dizolvă în afară de celuloză, care se filtrează și este prelucrată mai departe în hîrtie, mătase artificială etc.

Dar ce se întîmplă cu lemnul dacă-l încălzim într-un cuptor în lipsa aerului? Lemnul se descompune, formează cărbunele de lemn (sau mangalul), care rămîne în cuptor, iar gazele rezultate în urma încălzirii, dacă se răcesc se condensează și formează două straturi: unul apos — care conține produse de mare importanță cum ar fi acidul acetic, alcoolul metilic, acetona și altele — și un strat uleios din care se pot extrage o serie de produse prețioase cum ar fi colofoniul, sacizul, produse folosite în industria farmaceutică etc. Atît acidul acetic cît și alcoolul metilic și acetona sînt produse larg folosite în fabricarea maselor plastice, coloranților, lacurilor și vopselelor, medicamentelor etc. Întrucît necesarul de aceste produse este foarte mare, chimiștii au găsit posibilitatea obținerii lor și pe cale sintetică — din țiței și gaz metan.

Și iată încă o cale importantă de chimizare a lemnului: transformarea lui în alcool etilic (spirt). Da, așa este; dintr-o tonă de lemn se pot obține pînă la 200—250 l de alcool etilic, important produs pentru industria chimică și pentru viața de toate zilele.

Această transformare a lemnului se face cu ajutorul reacției denumită hidroliză, prin care lemnul — sau, mai bine-zis, celuloza din lemn — în prezența acidului sulfuric diluat și la temperaturi de 170—180° C se transformă în glucoză, iar aceasta, după fermentare, în alcool etilic și bioxid de carbon.

Iată cum reușesc chimiștii să transforme natura, să dea oamenilor produse de care aceștia au nevoie și pe care natura nu întotdeauna le poate pune la dispoziție.

L. FLOREA
Inginer chimist

TRAIAN SAVULESCU

În ziua de 29 martie 1963 s-a stins din viață savantul patriot, cunoscut și prețuit în țară și peste hotare, academicianul profesor doctor Traian Săvulescu, președinte de onoare al Academiei R.P. Romîne, reprezentant de seamă al științelor biologice din țara noastră, eminent fruntaș al vieții publice din Republica Populară Romînă.

Născut la 2 februarie 1889 la Rîmnicu Sărat, și-a făcut studiile universitare la Facultatea de științe din București, unde obține titlul de doctor în științele naturale.

Începînd din anul 1912, la catedrele pe care le deține rînd pe rînd la Institutul Botanic, la Facultatea de agronomie și în cele din urmă la Facultatea de biologie a Universității din București, el a ajutat zeci de generații de studenți să-și însușească nu numai cunoștințe de specialitate, rod al experienței sale bogate, dar a și transmis studenților pasiunea pentru cercetarea științifică și sentimentul înaltei răspunderi față de popor.

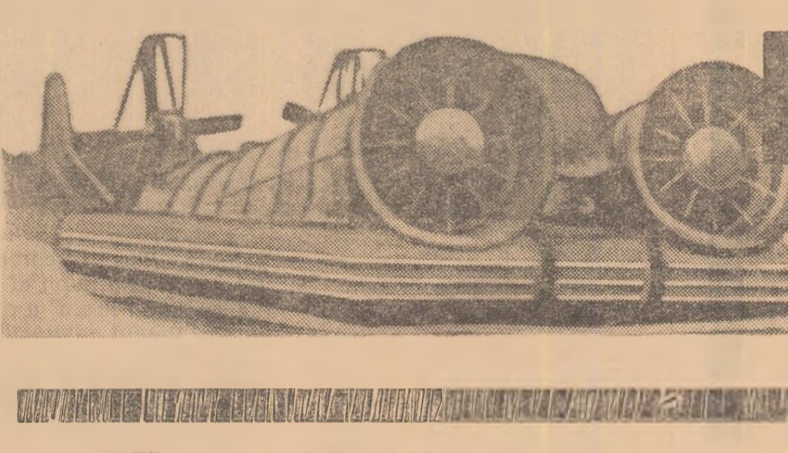
Lucrările sale au contribuit la îmbogățirea tezaurului științei romîne și universale. Fondator al școlii romînești de fitopatologie, el a făcut să crească mult prestigiul științei noastre peste hotare. Bucurîndu-se de o deosebită apreciere în lumea științifică, a fost ales membru al mai multor academii și societăți științifice din străinătate.

Călăuzit de principiul că știința are menirea să slujească poporului, înfloririi patriei, Traian Săvulescu a fost printre savanții de mare autoritate care, imediat după eliberarea țării, s-au alăturat luptei clasei muncitoare.

În fruntea Academiei R.P. Romîne, al cărei președinte a fost ani îndelungați, a adus o contribuție de seamă la dezvoltarea cercetărilor științifice din țara noastră. A fost un neobosit răspînditor al științei și culturii în masele largi populare.

Pentru meritele sale excepționale, a fost distins cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste, decorat cu ordine și medalii ale Republicii Populare Romîne.

Viața și activitatea lui constituie o pildă însuflețitoare de slujire devotată a intereselor poporului, a cauzei socialismului.

Automobilul zburător „VIHR" (VIFORUL)

Acolo unde nu poate ajunge nici automobilul, nici avionul, nici vaporul — pe zăpadă, în locurile de arșiță și în bălți — vor putea ajunge „automobilele aeriene" de o construcție deosebită. Iar pe mare și rîuri, navele zburătoare se vor întrece cu cele mai rapide vapoare.

Mașina dezvoltă în aer o viteză de 100 pînă la 200 de km pe oră, iar pe drumuri asfaltate — pînă la 150 de km pe oră. Mașinile cu perne de aer își vor găsi o largă aplicare pe locuri mlăștinoase, în exploatările carbonifere, în condițiile în care nu există nici un fel de comunicație.

Una din cele mai grele probleme în construcția „automobilului zburător" a constituit-o sistemul de dirijare. Pierzînd legătura cu pămîntul la un vînt puternic se poate răsturna. Pentru evitarea accidentelor inginerii au propus o soluție. Perna cu aer nu ridică complet automobilul de pe pămînt ci doar ia asupra sa o parte din greutate, ușurînd astfel roțile.

Au fost create pînă în prezent diferite tipuri de mașini zburătoare. În presa sovietică s-a și comunicat pînă acum despre navele zburătoare „Neva" și „Raduga" și despre automobilul zburător „Ceaica". Unul din cele mai noi tipuri este „Vihr".

Să creștem viermi de mătase

Cu măiestria unui adevărat inginer constructor, viermele de mătase urzește din fibre fine gogoașa de mătase, o valoroasă materie primă pentru industria textilă.

Avînd în vedere importanța acestei ramuri zootehnice — sericicultura (la care apelează multe industrii: electrică, aeronautică, farmaceutică, fotocinematografică și altele), capătă o importanță foarte mare în raport cu dezvoltarea economiei naționale a țării noastre.

Gîndiți-vă, copii, că o plantație de duzi de 1 ha produce anual 10—12 tone frunze, care ar asigura hrana viermilor proveniți din aproape 30 g sămînță. Aceștia vor produce 600 kg gogoși din care se vor extrage 60 kg mătase și 850 m țesătură.

Sămînța se procură de la centrele agricole raionale sau comunale. Creșterea viermilor începe în perioada de vegetație a dudului (20 aprilie). Pentru 5 g sămînță este necesară o încăpere cu un volum de 20 m, bine aerisită, cu temperatura constantă, curată, lipsită de umezeală și cu pardoseală de scînduri. Inventarul necesar: stelaje de lemn sau paturi de creștere lungi — 2 m (fig. 1); late — 1 m, hîrtie de așternut (cea de ambalaj sau împachetat) hîrtie perforată (fig. 2) pentru primenirea larvelor.

Sămînța sau ouăle se pun la clocit într-un strat subțire într-o cutie de carton, pe masă, la temperatura camerei, cuprinsă între 14°—21°. Din ou apare larva de 3 mm lungime cu corpul negricios și acoperit cu peri lungi și deși. Larvele consumă cu lăcomie frunza de dud și treptat culoarea corpului se deschide. În perioada larvară cu durată de 20 zile larva crește în greutate de 7—10 mii de ori. Totodată cresc și țesuturile corpului care se schimbă periodic, înlocuindu-se cu altele noi mai mari. Procesul acesta de formare a noilor țesuturi are loc într-un repaos — somn cu durata de 24—48 de ore, iar fenomenul de înlocuire a țesuturilor poartă numele de năpîrlire, înlesnită de secreția glandelor somnului.

În perioada creșterii, larva trece prin 4 stări de repaos, care împart viața ei în 5 vîrste.

Hrănirea durează 35 de zile și constă din frunze proaspete, distribuită la ore fixe, la un interval de 2—3 ore. În prima vîrstă de 5 zile sînt necesare 7—8 prînzuri, iar în ultima 4—5 prînzuri.

La sfîrșitul ultimei vîrste, viermele începe să se urce și să-și urzească gogoașa pe crenguțe de stejar, de carpen uscate, sau grătare confecționate din șipci subțiri cu spații de 3 cm bune pentru urzire. După 8—9 zile de la urcare, se face recoltarea și se înăbușă pentru a se omorî cristalidele la aer fierbinte de 80° C, timp de 20—30'. După uscare se trece la procesul de depănare, care cuprinde 2 operații: introducerea gogoșilor în apă fierbinte și de depănarea propriu-zisă timp de 2—3 ore la temperatura de 90°. Mătasea se desprinde cu ajutorul cîtorva paie de mătură, alcătuind un fir uniform întins și neted cu care se pot face diferite țesături sau cusături.

Prof. MARIA MACARIE
Palatul pionierilor, București

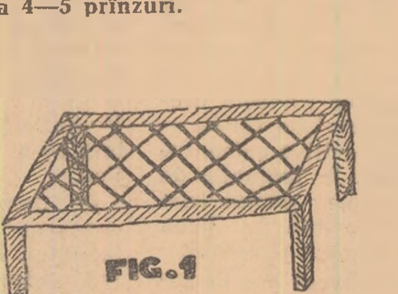

FIG. 1

FIG. 2

Fig. 1. — Pat de creștere a viermilor de mătase
Fig. 2. — Hîrtie găurită pentru cele 5 vîrste

RODICA de vorbă cu cititorii

RODICA de vorbă cu cititorii RODICA de vorbă cu cititorii RODICA de vorbă cu cititorii RODICA de vorbă cu cititorii RODICA de vorbă cu cititorii RODICA

E din nou primăvară, avem, iar vacanță. O vacanță veselă cu zile frumoase, calde, flori și soare.

Multe, multe din scrisorile pe care le-am primit de data aceasta vorbesc despre activitățile de la început de primăvară. Din toate răzbate veselia, bucuria sosirii primăverii.

De cum au început să se arate zilele de primăvară pionierii de la Școala de 8 ani din comuna Hăpria, raionul Alba au început să planteze puieți. Prietena mea, Făgădaru Floarea îmi scrie că pînă acum, în jurul școlii au plantat 70 de puieți de plop, iar împrejurul satului peste 700 de puieți de salcîm. Vă imaginați, dragi prieteni, cît de frumos va arăta curtea școlii din Hăpria peste cîțiva ani.

Și pe loturile școlare au început să apară din nou pionierii. Pămîntul a fost săpat de mult, răsadurile au început să răsară și să crească sub îngrijirea atentă a pionierilor. Diacon Anișoara din clasa a VII-a, Școala de 8 ani, comuna Valea Dacilor, raionul Medgidia, povestește despre lucrările ce au avut loc pe lotul lor. Timp de cîteva zile au iarovizat cartofii, apoi i-au pus în pămînt alături de cîteva cuiburi cu cartofi neiarovizați. Rezultatele le

vor vedea la toamnă. Pînă atunci însă, îi vor îngriji cu atenție. Anișoara povestește bucuroasă apoi despre bucuria cu care pionierii au muncit la semănatul mazării, fasolei și a altor legume. Anul acesta au semănat experimental pe o parcelă și sămînță de lucernă.

În primăvara aceasta Bindilă Eugenia din clasa a II-a de la Școala de 8 ani, comuna Ibănești Pădure, raionul Reghin, a trăit cea mai frumoasă zi din viața ei: a devenit pionieră. Alături de ea au mai primit cravata roșie și Chirteș Viorel, Gliga Elena, Chirteș Nastasia, Chirteș Costică și Farcaș Dumitru. Să-i felicităm din inimă și să le dorim succes în activitățile viitoare.

Încă de la începutul anului — scrie Dinea Viorica din Huedin, hotărîrea noastră a fost să obținem numai note bune. Acum aproape toți pionierii au note de la 7 în sus. Să le urăm, dragi prieteni, succes și pe mai departe.

Vești frumoase am primit și de la Popescu Mariana de la Școala de 8 ani nr. 2 din Buzău, Dragoș Maria, comuna Vlădeni, raionul Iași, Crișan Vasile din Cîmpina, Ninu Ioana, comuna Calomfirești, raionul Alexandria, Bulică Anica, Școala de 8 ani nr. 8, Craiova și alții.

Vă mulțumesc tuturor, dragi prieteni, și aștept pe curînd noi vești.

RODICA

Concursul cultural-artistic

Din nou nota 10

Prima intră în concurs formația corală. Din piepturile pionierilor răsună, rînd pe rînd, cîntecele: „Partidului slavă", „Despărțire comsomolistă", „Valurile Dunării". Iar în încheiere, corul executa cîntecul „Asta-i Moldova mea". Solistă: pioniera Iancu Valerica, din clasa a VI-a. Pe foile de concurs ale membrilor juriului apar notele: 10 — repertoriu; 10 — comportare; 10 — execuție. Primul pas a fost făcut...

Dansatoarele sînt acum, după succesul coriștilor, mai încrezătoare în forțele lor. Repetă în culise.

— Ce prezentați, fetelor?

— Surpriză! zîmbește Vlad Rodica dintr-a 7-a. Peste puțin timp... surpriza — dansurile populare oltenești — au fost prezentate pe scenă. Fetele s-au întrecut pe sine. Siguranță, grație și gingășie, iată ce a caracterizat suita lor de dansuri. Iar costumele, pe drept cuvînt, au încîntat ochii celor prezenți la concurs. Nici aici membrii juriului nu au avut prea multe discuții. Nota era clară: 10.

V-am vorbit despre Școala de 8 ani nr. 181, ale cărei formații artistice s-au prezentat foarte bine la faza raională a Concursului cultural artistic din raionul Grivița Roșie. Ca ea mai sînt însă și altele. Amintim doar cîteva: Școala de 8 ani nr. 173 și 184 (coruri), Școala de 8 ani nr. 183 și 185 (dansuri) și Școala medie nr. 40 (teatru).

RADU ADRIAN

CÎND CORTINA SE RIDICĂ

„Peste plaiurile țării / Se aude azi un cînt..." Cu acest cîntec brigada artistică a Școlii de 8 ani nr. 156 își începe programul. „Una caldă, alta rece / Uite-așa ne vom întrece..." spune prezentatoarea brigăzii, pioniera Marin Florica din clasa a VII-a C. Brigada a adus pe scenă succesele la învățătură, excursiile și drumețiile prin țară, vizitele în întreprinderi; dar, n-a trecut cu vederea nici pe cei care întîrzie la ore, nici pe cei care „uită" să-și scrie temele...

Acordurile „Baladei" lui Ciprian Porumbescu umplu sala. Cîntă la vioară pioniera Ioniță Elena, din clasa a VII-a D. Melodia te emoționează, te încîntă. Pioniera Florea Maria, din clasa a V-a B și eleva Marin Rodica, din clasa a II-a, recită poezii. Trăiesc fiecare vers, fiecare cuvînt...

În ritmul unui joc săltăreț apar pe scenă dansatorii de la Școala de 8 ani nr. 162. Cît talent în interpretarea jocului! Suita de dansuri din Muntenia și Oltenia este executată cu maiestrie de către dansatorii de la Școala de 8 ani nr. 152. Dansurile „Bulba" și „Batistuța" prezentate de echipa de dansuri a Școlii de 8 ani nr. 166 îți amintesc de frumoasele dansuri populare ruse și sovietice. Bine pregătit s-a dovedit a fi corul Școlii nr. 31, format din peste 150 de pionieri, premiat și anul acesta, ca și în alți ani, cu premiul I pe raion.

Deodată, ca din pămînt a răsărit o... poieniță în mijlocul unei păduri de brad. Prin fața ochilor se perindă, aidoma unor imagini de film, sceneta „Anotimpurile" care este interpretată cu deosebit talent de pionierii Școlii de 8 ani nr. 154. Primăvara — cu flori; vara — cu secerători; toamna cea bogată și iarna cu țurțurii de gheață sclipitori...

Și pionierii de la Școlile de 8 ani nr. 153, 157 și 164 din raionul 16 Februarie au pregătit cu multă dragoste pentru concursul cultural artistic cîntece și poezii, care vorbesc despre grija părintească a partidului iubit, pentru ca ei să trăiască fericiți într-o țară liberă și mereu mai înfloritoare.

G. PARASCHIV

Premiul I: celei mai mici soliste

BUZĂU. La Școala medie nr. 2 s-au întîlnit — în faza interșcoli — pionierii de la Școlile de 8 ani nr. 1 și 10 și de la Școala medie nr. 2. Buni prieteni cu cîntecul, dansul și voioșia, spectacolele prezentate de copii au fost o adevărată sărbătoare a tinereții. Juriul concursului a trebuit să chibzuiască mult pînă să hotărască care echipă de dansuri a prezentat cele mai frumoase jocuri populare, care copil a recitat cel mai bine. Rezultatele au evidențiat însă cu adevărat pe cei mai buni. Astfel, premiul I la soliști a revenit pionierei Iliescu Venus, din clasa a II-a, Școala medie nr. 2, cea mai mică solistă, care a interpretat cu multă gingășie cîntecul „Am cravata mea". Orchestra Școlii de 8 ani nr. 10 a primit premiul I în timp ce premiul I la dansuri a revenit... echipelor a două școli: Școala medie nr. 2 și Școala de 8 ani nr. 10.

Tot duminică 25 martie, în sala de festivități a Sfatului Popular Buzău s-au întrecut, în cadrul concursului cultural-artistic, pionierii școlilor din comunele Bentu, Poșta Cîlnău, Stilpu, Gălbinași ș.a. O frumoasă prezentare a avut brigada artistică a pionierilor din Bentu, cu spectacolul *„În recreație, prin școală"*.

Mulți pionieri și pioniere soliste — precum și echipele de dansuri — au valorificat cu mult talent bogăția folclorului local.

ȘT. Z

Sport

Două meciuri pasionante

180 de minute, peste 50 000 de spectatori, înarmați cu umbrele și pelerine de ploaie, au înfruntat, duminică, pe stadionul „23 August" din Capitală, o ploaie densă, capriciu primăvăratic nedorit de către numeroși bucureșteni iubitori ai fotbalului.

Prilejul? Atractivul cuplaj bucureștean Rapid—Dinamo, Steaua—Progresul.

Nedezmințindu-se, echipele bucureștene au realizat și de astă-dată un frumos spectacol fotbalistic.

Deși terenul de joc, acoperit de zeci de băltoace, a fost un obstacol natural în calea bunei desfășurări a meciurilor, jucătorii, făcînd o adevărată demonstrație de energie au reușit să creeze numeroase acțiuni spectaculoase, vii aplaudate de către spectatori.

Ambele meciuri au ținut încordată, din primul pînă în ultimul minut de joc, atenția publicului.

Dacă în meciul Steaua-Progresul, încheiat cu un just rezultat de egalitate, 2—2, raportul de forțe a fost foarte echilibrat, în cel de-al doilea, Rapid a fost la un pas de victorie în fața campioanei țării Dinamo-București.

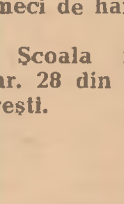
Într-adevăr, după ce a fost condusă cu 1—0 în prima repriză, Rapid a egalat, dominînd autoritar în a doua parte a întîlnirii și doar barele, de două ori, au salvat poarta lui Datcu de goluri ca și făcute.

Cum însă meciurile se cîștigă cu goluri... adevărate, rezultatul a rămas neschimbat, 1—1.

Așadar, două meciuri pasionante soldate cu rezultat de egalitate.

MARIUS POP

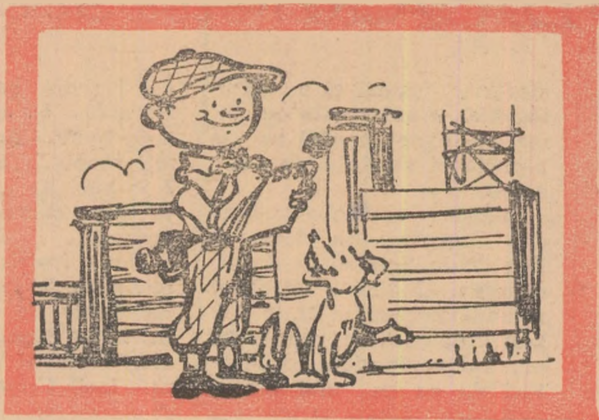

Un pasionant meci de handbal.

Școala medie nr. 28 din București.

CU GHEORGHIȚĂ REPORTERUL la drum

Am ieșit din încurcătură

Deunăzi, mă plimbam prin orașul Bacău, pe o stradă cu copaci înalți și drepți. Scrutam, îngîndurat, înălțimile albastre cînd, lîngă mine, s-a oprit un grup de copii cercetîndu-mă curios. Cînd l-au văzut și pe Zdup, n-au mai ezitat:

— Ia te uită, Gheorghiță-reporterul! Bine-ai venit pe la noi!

— Credeam că ne-ai uitat, Gheorghiță, toată iarna n-ai dat pe la noi. Sau cumva o fi avut Zdup guturai...

— Nici vorbă, prieteni — le-am spus eu. Am primit la redacție o scrisoare în care cîțiva copii din Bacău ne scriau despre activitatea lor și despre doi prieteni nedespărțiți: Hărnicia și Veselia. Și am pornit pe urmele lor să scriu un reportaj. Dar, și tocmai aici începe necazul, am uitat la redacție și numele, și adresa copiilor. Ce să fac acum? Să merg așa și să întreb pe oricine: **Vă rog frumos, nu cunoașteți o casă în care trăiesc în deplină înțelegere niște pionieri cu prietenii lor Hărnicia și Veselia?** Spuneți și voi, ce șanse am să aflu adresa lor? Voi, bunăoară, ce mi-ați răspunde?

— Stimate Gheorghiță, iată răspunsul: casa pe care o cauți se află în fața ta. Hai să citim cu voce tare să vedem ce scrie pe tăbliță.

Bineînțeles, m-am întors și, în cor cu copiii, am citit: **Casa pionierilor din orașul Bacău.**

— Vă mulțumesc, copii! Zdup, unde ești? Victorie: Reportajul este salvat!

O împărăție a florilor pe... meleaguri înghețate.

Dau să intru într-o cameră cînd Zdup, care o luase înainte, mă oprește și-mi șoptește misterios:

— Gheorghiță, casa asta e ciudată. Afară nici n-au înmugurit pomii și camera aceasta e plină de flori de măr.

— Să cercetăm, prietene...

Camera e plină de copii veseli și bucuroși de florile gingașe care răsar pe masă din hărnicia și priceperea lor. Unii apretează pînza, alții croiesc petalele, alții le colorează.

— Cercul nostru se intitulează „PĂPUȘI ȘI FLORI" și este îndrăgit de foarte mulți copii — ne spune pioniera Buruiană Nori. Cu aceste flori împodobim sălile de clasă în care învățăm și, desigur, și cercurile Casei pionierilor. Acum pregătim un carnaval al florilor!

— În afară de flori confecționăm și păpuși cu care prezentăm apoi mici spectacole. Vreți să le vedeți? Și fără a mai aștepta răspunsul, Carmen Corina ne înfățișează pe o scenă minusculă un peisaj de iarnă, apoi un mic eschimos care-și deapănă povestea lui.

— Și cum se împacă această împărăție a florilor cu meleagurile înghețate ale eschimoșilor? — o întreb pe tovarășa profesoară conducătoare a cercului.

— De minune! Pentru că și păpușile, și florile sînt creații ale copiilor...

Hărnicia este și prietena băieților

Dintr-o sală străbat cîntece vesele, în alta se repetă dansuri naționale. Mai departe citim pe o ușă: „CERCUL DE CROITORIE ȘI CUSĂTURI NAȚIONALE".

La o masă lungă copiii stau aplecați asupra pînzei albe pe care înfloresc minunatele noastre cusături naționale. O fetiță lucrează de zor la mașina de cusut. Zdup face înconjurul camerei apoi mă trage de haină.

— Gheorghiță, ce caută băieții ăștia aici? Sînt în vizită?

— Nu, sînt membri ai cercului — ne lămurește tovarășa Gheorghiu, directoarea Casei pionierilor. Și încă membri activi. Păcat că n-ați venit mai devreme pe la noi să vedeți ce șorțuri frumoase au lucrat băieții pentru mamele lor! Pătrașcu Aurel, Răileanu Cornel, Hulubaș Viorel și alți pionieri din clasa a IV-a a Școlii de 4 ani nr. 9, au lucrat deosebit de frumos.

— Bravo, băieți, sînt sigur că voi nu le mai cereți surorilor sau mamelor să vă coasă nasturii sau vreun buzunar desfăcut. Vă felicităm și vă urăm succes în întrecerea cu... fetele.

Cercul... „dulce"

Timpul s-a scurs repede și redacția ne așteaptă. Mă grăbesc spre ieșire urmat de grupuri vesele de copii, dar Zdup nicăieri. Îl strig, îl chem, nimic. Stă nemișcat în fața unei uși și adulmecă.

— Gheorghiță, dacă nu scriem și despre copiii de aici, sîntem nedrepți. Ei desfășoară cea mai „dulce" activitate.

Mă dumiresc îndată ce deschid ușa. Dinăuntru ne învăluie o mireasmă dulce de vanilie. În dreapta și în stînga — numai bonețele, și șorțulețe albe. O fetiță întinde aluatul, un băiat bate albușurile, alții trebăluiesc la cuptor. Iar Zdup... ei bine, ce credeți? Zdup controlează „calitatea produselor"...

L-am tras ușurel spre ușă pe mîncăciosul meu tovarăș și ne-am luat rămas bun de la toți acești harnici și veseli prieteni, promițîndu-le să scriu neapărat despre ei.

Voi ce credeți, prieteni, nu-i așa că merită?

GHEORGHIȚĂ-reporterul

Primăvara nouă

Primăveri închise-n mine de demult,
și netrăite,
Au zbucnit ca o văpaie cu tumult,
nestăvilite...

Parcă mi-ași fi tras perdeaua, și din soare
și din zori,
Curg șuvoalele luminii, cu dogoare
și culori.

Cu miros de iarbă crudă și de rouă
mă-npresoară
Apa ta de prospețime, viață nouă,
primăvară!

Noi de mult sîntem prieteni, te-am văzut
de-atîtea ori.
Dar mi-a fost închisă zarea, mi-a fost cerul
plin de nori.

N-aveam ochi să văd pe luncă, sau prin crînguri,
pe ogoare,
Cum torni pîine-n lanul verde, iar în muguri —
stropi de soare.

Nu simțeam pămîntul reavăn cînd țineam
în palmă plugul,
Dar simțeam cum mă apasă și m-afundă-n brazdă
jugul...

Primăveri închise-n mine de demult
și netrăite
Azi, zbucniți ca o văpaie, cu tumult,
nestăvilite.

Cu urcuș de raze proaspăt și cu zările
albastre,
Cu chemări de valuri calde din pămînturile
noastre!

Parcă mi-ași fi tras perdeaua de la geamuri
și, deodată,
Buburuza primăverii îmi inundă
casa toată...

Soare cald de primăvară, împreună
la urcuș,
Hai să bem din viața nouă cu al
palmelor căuș.

Și în apa-ți stravezie, cît cuprind cu ochii,
scaldă,
Grîul nostru și ogorul aburind
ca pîinea caldă!

M. CĂLIN

DESPRE UN SPECTACOL

„Un spectacol de revistă pentru copii — iată un lucru frumos, unde voi avea ce vedea!" — mi-am spus în drum spre Școala de 8 ani nr. 23 din Capitală unde fusesem invitată. Bun! Ajung la școală, intru în sala de spectacol, se stinge lumina... Apare pe scenă ansamblul pionieresc al claselor a VI-a A și a VI-a E și ne informează, cîntînd, că numele acestei reviste pionierești este „Extemporal satiric-muzical". Evident, unul dintre primele numere este chiar „Răsfoind extemporalele" o schiță satirică interpretată de pionierii Vlad Ioana, Cristea Valentin, Anghelescu Mihaela, Georgescu Marioara care-i critică pe cei ce absentează pe cei ce nu învață, pe cei care iubesc mai mult cinematograful decît școala. Pînă aici e bine! Dar nu e bine că acești copii care și dansează nu prea știu să danseze. Pionierii de la Școala de 8 ani nr. 23 din Capitală nu au pregătit îndeajuns acest număr din program, nu au reușit să prindă ritmul dansurilor interpretate.

Obiecțiile cele mai mari le ridică însă mica scenetă prezentată: „O oră la o școală vest-germană". Sigur, ne interesează cum sînt școlile în alte țări. Nu ne bucurăm de loc cînd auzim de înarmare sau că o mînă de provocatori zăngăne armele crezînd că ne înfricoșează. Dar, de ce să criticăm pe copii — în general — din Republica Federală Germană? Copiii nu sînt vinovați! Criticăm și dezaprobăm militarismul impus de cercurile conducătoare, nu și poporul muncitor din R.F.G., care nu-i de acord nici el cu înarmarea. De altfel, greșeala tovarășului Petre Bokor, instructor artistic constă și în prezentarea cupletului „M-am făcut băiat mare". Acest cuplet vorbește despre Alimentara și alte organizații comerciale, numai despre probleme de școală, nu!

Ar fi trebuit ca direcțiunea școlii și instructorul superior de pionieri să fi controlat textele acestei reviste și să folosească mai mult materialele din publicațiile pionierești.

O revistă pionierească este un lucru bun, frumos și folositor. Dar, nu orice fel de revistă pionierească, doar pe motiv că astfel o intitulează realizatorii, este un lucru bun, frumos și folositor.

E. SKIBINSKI

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul; Combinatul Poligrafic Casa Scînteii